

opusdei.org

Maailma eest hoolitsemise töö

„La Razón“ ajaleht avaldas Joosep, töömehe kirikupühal ning rahvusvahelisel töörahvapühal monsenjoor Fernando Ocariz'i artikli teiste teenimisest kui töö tõelisest tähendusest.

07.05.2020

[Link artiklile](#) (hispaania keeles)

Sel aastal kutsub rahvusvaheline töörahvapüha meid mõtlema mitme erineva koroonakriisis esile kerkinud

aspekti üle: kui palju on maailmas häid inimesi; kuidas peame loodust austama isegi siis kui seda kasutame; kuivõrd oleme üksteisest sõltuvad; kui haavatavad me kõik oleme ning selleks, et olla tõeliselt inimlik, peab ühiskond üles näitama solidaarsust.

Pandeemia vastases võitluses on pidevas rambivalguses tervishoiu töötajad. Erinevad hoolitsust väljendavad sõnad, nagu kaasnema, lein, kaitsema, kuulama ja paljud teised käivad pidevalt läbi uudiste pealkirjadest. See aitab meil mõtiskleda erinevate tööde olemuse üle. Oleme saanud paremini mõistma, et teenimine on ühiskonna hing ning just see annab tööle tema tähenduse.

Töö, see on enam kui vajadus või saadus. Raamat Pühakirjas, mis räägib inimkonna algusest, ütleb meile, et Jumal lõi inimese „tööd tegema“ ja maailma eest hoolitsema

(1Ms 2:15). Töö pole mitte karistus, vaid inimese loomupärane koht universumis. Töötades ehitame suhet nii Jumala kui ka teiste inimestega ning saame inimestena paremaks.

See paljude töö tegijate imeline vastus sellele pandeemiaele, olgu nad usklikud või mitte, on väga selgelt välja toonud selle teenimise mõõtme. See aitab meil mõista, et kõikide tööde adressaadiks on keegi, kel on ees- ja perekonna nimi ja vääramatu väärikus. Iga aus töö taandub lõppude-lõpuks „inimeste eest hoolitsemisele“.

Kui püüame teha tööd hästi, ning meie eesmärgiks on ligimese eest hoolitsemine, siis saab meie töö – iga töö – endale täiesti uue tähenduse ning on Jumalaga kohtumise teeks. On hea kanda see isikut rõhutav perspektiiv üle meie tööle, ka kõige rutiinsemale tööle, sest see teenimise aspekt ulatub palju kaugemale

sellest, mida töökohustus ise meilt ootab.

Nagu kristluse algaegadel, nii võime ka praegu väga selgelt näha ilmikute potentsiaali, kes soovivad olla Evangeeliumi tunnustajateks, töötades oma kolleegidega õlg-õla kõrval, jagades armastust oma töö vastu ning näidates üles inimlikkust keset kogu seda pandeemiat ja ebakindlust tuleviku suhtes.

Iga kristlane on „Kirik“ ning hoolimata me isiklikust piiratudusest, saame osaduses Kristusega viia Jumala armastuse „ühiskonna vereringesse“. See oli püha Josemaría Escrivá kujutluspilt, kelle sõnumiks oli pühaduse otsimine igapäevase töö kaudu. Oma töö ja teenimisega saame ka meie anda elavalt edasi seda reaalsust, et Jumal hoolitseb iga inimese eest.

Selle aasta töörahvapüha toob enesega kaasa uued mured tuleviku

pärast, sest lühi- või pikaajalises perspektiivis võib töö olla ebakindel. Meie, katoliiklased, pöördume eriti Joosepi kui töömehe poole, paludes, et mitte keegi ei kaotaks lootust ning et suudaksime kõik antud olukorraga kohaneda. Palume, et püha Joosep valgustaks neid, kes peavad otsuseid vastu võtma ning et ta aitaks meil mõista, et töö on inimese hüvanguks, mitte inimene töö hüvanguks.

Ees ootavate aastate ja kuude jooksul peaksime endile meelde tuletama paavst Franciscuse sõnu ning meenutama, kuidas „oleme mõistnud, et oleme kõik ühes paadis, haprad ja segaduses, ent samal ajal olulised ja vajalikud, kõik kutsutud ühiselt sõudma.“

Toogu see esimene mai endaga kaasa lootuse, et vabadus, mille eriolukorra piirangute lõppedes tagasi saame, oleks tõeline vabadus ligimese teenistuses. Siis saab meie töö

selleks, mis oli Jumala plaan algusest peale: maailma eest hoolitsemine, alustades inimestest, kes selles elavad.

Monsenjäär Fernando Ocariz,

Opus Dei prelaat

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/maailma-eest-hoolitsemise-
too/](https://opusdei.org/et-ee/article/maailma-eest-hoolitsemise-too/) (28.03.2025)